

KATHERINE RUNDELL

*De geweldige
Zebra
ontsnapping*

Met illustraties van SARA OGILVIE

Vertaald uit het Engels door Jenny de Jonge

UITGEVERIJ LUITINGH-SIJTHOFF

DEEL EEN

Mink deed niet aan bedtijd. Dus ook als het al laat was en alle kinderen van het plein al naar bed waren, was Mink klaarwakker.

Ze ging heel hoog op de schommel toen ze een geluid in de struiken hoorde. Het geluid zat ergens tussen een grom en een kuch en een nies en een hik in. Het was niet het geluid van een mens.

Boven haar verscheen een gezicht en een lange tong kwam naar buiten en likte een beetje snot uit Minks neusgat.

‘O!’ zei Mink naar adem snakkend. Ze verstijfde.

Maar de schommel verstijfde niet, en Mink vloog met haar hoofd vooruit de struiken in.

Dat deed pijn. Ze ging met een vinger over haar tanden om te voelen of ze er allemaal nog zaten.

De poten van het dier waren zo dun als wandelstokken en zwart-wit gestreept. Zijn ogen waren heel groot, en zijn wimpers zo lang als Minks langste vinger.

De babyzebra boog zijn hoofd en raakte met het puntje van zijn snuit Minks hoofd.

Hij blies.

Terwijl hij dat deed, gebeurde er iets verbazingwekkends en wonderbaarlijks: achter Minks ogen kwamen allerlei kleuren tevoorschijn.

Ze dook stomverbaasd in elkaar toen hij weer blies, warm en vochtig, en de kleuren verschoven en werden sterker.

Ze waren rood en oranje en verontrustend.

Minks huid tintelde van de schrik.

‘Deed jij dat?’

De zebra briede en stampte met zijn hoef, en de kleuren warrelden twee keer zo fel en krachtig.

Plotseling vóelde ze met absolute zekerheid wat de zebra zei.

Ze voelde het tintelen in haar vingertoppen en langs haar hele ruggengraat.

Help! zei de zebra. Help alsjeblieft!

Mink deed meestal niet zo zachtjes. Ze deed graag snel en wild.
Maar nu stak ze met alle zachtheid van de wereld haar hand uit en
legde hem op de zebravacht.

‘Natuurlijk help ik je,’ fluisterde ze.

Mink dacht er niet eerst even over na. Ze greep de zebra bij zijn
manen en leidde hem op een draf naar haar huis, helemaal boven
in een oud gebouw.

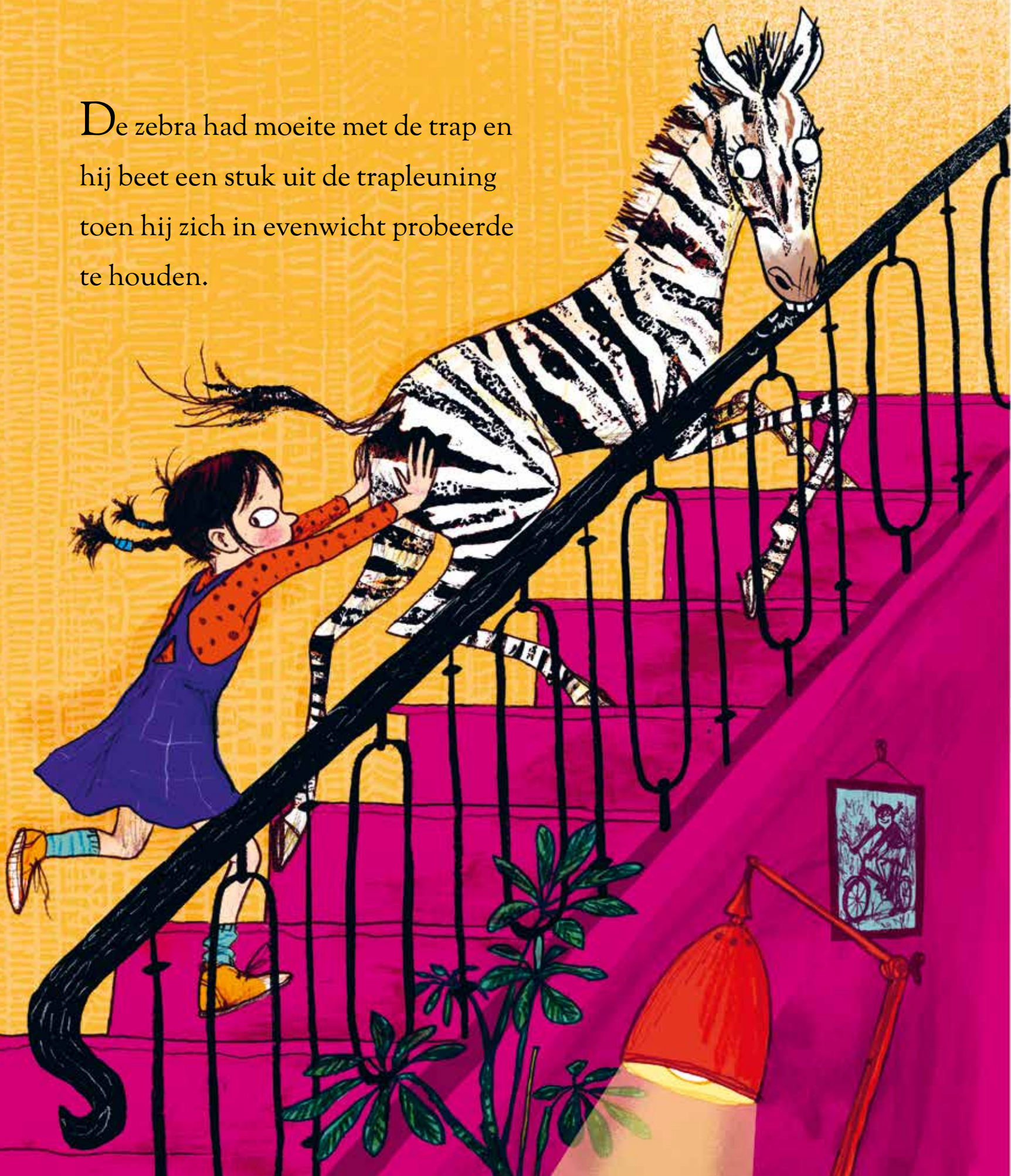
Ver weg, buiten op het platteland, stond een lange gestalte met zwarte laarzen te grijnzen. Hij laadde twee zebra's uit zijn bestelwagen in een openstaande kooi, en deed een stap achteruit. De laarzen van de man waren zo glanzend gepoetst dat hij zijn eigen snor erin weerspiegeld zag.

‘De laatsten,’ zei hij.

Hij grijnsde nog eens, een gemene en afstotelijke grijns.

De zebra had moeite met de trap en hij beet een stuk uit de trapleuning toen hij zich in evenwicht probeerde te houden.

‘Hier naar binnen,’ fluisterde Mink, en de zebra schoot haar slaapkamer in.

‘Mink!’ riep haar vader. ‘Bedtijd!’

Mink keek naar de zebra en legde een vinger op haar lippen.

‘Mink! Waar zit je?’

Ze duwde de zebra achter haar deur en sprong in bed.

‘Ik ben in mijn kamer!’

